14.05.2012 г. / 10:37:08

Истинската история

На 14.05.1868г. е роден Генерал Владимир Вазов - български герой, репресиран от комунистите

Владимир Минчев Вазов е български офицер (генерал-лейтенант). Той ръководи българските части при успешната отбранителна операция при Дойран по време на Първата световна война. Роден е на 14 май 1868 г. в Сопот, в семейството на Минчо Вазов и Съба Хаджиниколова. Негови братя са писателят Иван Вазов, генералът Георги Вазов и политикът Борис Вазов.

Най-големите военни успехи на Владимир Вазов са по време на Първата световна война (1915 - 1918). В битката при Дойран през 1918 г. срещу дивизията на Вазов се изправят 3 английски и 2 френски дивизии, 1 гръцка тежка артилерийска бригада и един гръцки конен полк. **Превъзходството в полза на противника е многократно.**

Настъплението е предшествано от 48-часова артилерийска подготовка, по време на която английската и гръцката артилерия изстрелват над 160 000 снаряда и провеждат 14 газови атаки с 10 000 снаряда.

На 18 септември към 05.00 ч. 12-и английски корпус атакува източния сектор на българската отбрана, а на следващия ден главният удар е пренесен в центъра на отбраната. Генерал Владимир Вазов въвежда в боя

резервите, които заедно с първоешелонните части провеждат контраатака, преминала в ожесточен ръкопашен бой. Девета пехотна плевенска дивизия нанася тежко поражение на противника и не му позволява да овладее позициите ѝ. Действията при Дойран са образец на много добре организирана отбрана, водена с изключителен героизъм и себеотрицание. В тежките кръвопролитни боеве противникът губи 11 673 убити и 547 пленени. Българските загуби възлизат на 518 убити, 998 ранени и 1210 безследно изчезнали.
Българите нанасят най-страшното поражение на английската армия в цялата ѝ история. 34 500 наши мъже, водени от железния генерал, печелят една от най-големите военни победи за България, спасяват Родината ни от окупация на съседите и принуждават Съглашението да бъде по-отстъпчиво на преговорите за примирие.

На 24 февруари 1920 г. е произведен в чин генерал-лейтенант и преминава в запаса и става председател на Съюза на запасните офицери, който пост заема най-дълго в историята на организацията (от 1920 – 1921 и втори мандат 1924 – 1930). През октомври 1922 г. той, с група висши офицери от запаса – Борис Сирманов, Георги Тодоров, Г. Ценов и др. основава опозиционното формирование Български народен съюз „Кубрат“, **с цел противопоставяне на следвоенните революционни заплахи и политическата криза, за съпротива срещу земеделския режим и борба с комунистическото движение**, членове са запасните офицери, „партиите на реда“, македонските и студентските среди. БНС Кубрат съществува в конспирация до 9 юни 1923 г., след което се легализира, **участва в Народния сговор и активно в потушаването на септемврийския**

комунистически метеж. През октомври 1923 година генералът е избран в ръководството на комитет „Народна признателност“, чиято цел е подпомагане на жертвите на комунистическия метеж от септември същата година.

През 1926 г. става кмет на София. По време на неговото управление до 1932 г. е реорганизирана пожарната, изградени са рилският и витошкият водопроводи, разширена е електрификацията, усъвършенстван е градският транспорт. София става една от най-зелените столици в Европа.

В 1936 г. английските ветерани канят своя най-достоен противник на бойното поле. Вазов е поканен в Англия да присъства на конгрес на организацията Британски легион, честващ победата на имперската армия през Първата световна война. Посрещат го с уважение и най-големи почести. На гара „Виктория“ в Лондон българинът е посрещнат от кмета на столичния град на империята. Настанен е в замъка на лорд Харболи, където е отсядал Наполеон. Когато минава, е построен почетен легион със знамена. **Тогава генерал Хамилтън, който го придружава, командва: „За почест, мирно!“ На парада участват 3000 военни и 200 бойни знамена. Когато се явява делегацията с българина, лорд Милн заповядва:**

„Свалете знаменатa! Минава генерал Вазов – победителят от Дойран!“

Председателят на Британския легион Майор Готлей го представя с думите:

„Ще дам думата на българския генерал Вазов. Той е от малцината чужди генерали, чието име фигурира в официалната ни история.“

Стратегията, приложена от генерал Владимир Вазов

при Дойранската операция (15 – 18.09.1918 г.) се изучава в Европа, САЩ и Япония.

Генерал-лейтенант Владимир Вазов прекарва последните години от живота си репресиран и интерниран от комунистите в ловешкото село Рибарица.

След 9 септември 1944 г. семейство Вазови попада под ударите на „народната власт“. Поета Иван Вазов получава „званието“ „шовинист“ и цензурата орязва творчеството му. Брат му, великия български военачалник Владимир Вазов, е принуден да напусне София и е интерниран със семейството си в малка дървена вила в село Рибарица. Племенника им Иван Вазов е разстрелян от „народния съд“. Синът на генерала - Георги Вазов е хвърлен без присъда в концлагера Бобов дол. Другия му син Владимир, който е награден с орден за храброст, е осъден от комунистите на 10 години затвор. Генерал Вазов издъхва на 20 май 1945 г., в няколко дневна агония, без съответна медицинска помощ, в къща на негови познати в гр. Тетевен.

Господ да се смили над душата на героя!

---

buditeli.info © 2017